

СВЕТОСАВСКА БЕСЕДА

ПУТОВОЊИ СРПСКОГ НАРОДА

Лагодарни учитељу мој,
 На великој сам муци, са осјећањем личне части и пожељне дужности, да бесједим о Теби, великом Богоугоднику, нашем Светитељу. На муци, јер није лако пронаћи ријечи које ће продријети у срж Твоје мисли, дјела и хтијења. Као рабу божјем, причинена ми је велика част да добијем прилику за бесједу о Теби, узорнику свих времена и путеводитељу српског православног корпуса. Као официр, имам и осјећање дужности да зборим о Твојој благотворности утемељивача српске духовности и творца српске државности, и са сазнањем да сам у рововима својих бораца налазио Твоју икону, у чије име су се заклињали и чију су молитву призивали у помоћ за спас голих им живота у рату.

Ријетки су људи који се одричу царске славе и дворског уживања замијењујући их за доживотно сиромаштво и манастирску послушност. Ријетко ко оставља власт и моћ овога свијета и одлази да бос по камењу гази док другу браћу служи, а на мучење земаљско позива чак и свога оца. Красећи се богослужењем и постом представљаш најбољи примјер у одрицању свега овоземаљског ради задобијања живота вјечног.

Нико се није толико мелемски упио у народну душу и свијест и постао интимна духовна храна свих покољења. Нико није остварио такву духовну везу са народом којег је духовно просвје-

ћивао и прожимао му свијест. Мисионарски си походио многе крајеве, поучавао, исцјељивао, савјетовао, духовно просвјећивао. Твоју националну ширину поштовали су и уважавали и представници других вјера. Такав светитељски лик народ је овјековјечио у својим причама и пјесмама приказујући Те као свог учитеља, путовођу, савјетника, духовника, испосника, дипломату и државника. Овјековјечио Те је и у храму у част Твоју, са пуно љубави, вјере, поштовања, али и захвалности што си нас предводио и што то и даље чиниш. А Ти, бринући о своме народу на жртву му приносиш своју огромну духовну личност и свој овоземаљски живот.

Задивљујуће су Ти заслуге на црквеном, политичком, књижевном и просвјетитељском плану за Србију и српски народ. Заједно са оцем Симеоном завршаваш зидање манастира Хиландар, који постаје средиште културног и духовног живота Срба. Код добијања самосталности цркве и очувања независности српске државе, поред високог степена интелигенције, красише Те толе-

ранција, попустљивост и пристанак на компромисе.

Постао си први српски књижевник и просвјетитељ рода српскога, државник и дипломата и поглавар – први архиепископ Српске православне цркве. Благотворност Твог рада твори Светосавље, најчвршће морално узглавље и једино духовно здравље. Словиш за врховног српског

На овогодишњем конкурс за најбољу официрску беседу поводом Дана духовности – 27. јануара, жири, који је радио у саставу: пуковник Станко Мијатовић, начелник Одељења за морал Управе за људске ресурсе ГШ ВСЦГ, председник, и чланови пуковник мр Борислав Гроздић, начелник Одсека за културу, традиције и верску службу, др Нада Дикић, професор на Војној академији, Весна Балтић, референт у Одсеку за културу, традиције и верску службу и професор књижевности Ратко Марковић, библиограф у Народној библиотеци Србије, одлучио је да међу десет приспелих, за најбољу светосавску беседу прогласи беседу пуковника Миленка Лаловића, из Школе националне одбране ВСЦГ.

свеца који Србе увијек враћаше са странпутица на православно, светосавски пут.

Историјска наука цијени да си, свети Саво, на националном плану постигао највише што се у датим историјским околностима могло постићи.

Синан-паша Те спаљује на Врачару мислећи да ће Ти сваки траг затријети. Но, Твој дух не јењава већ и даље живи у српском народу и бескомпромисно брани српство и православље.

Зато и јесам намјеран обратити се Теби, свети Оче наш, наш највећи заступниче пред Божијим престолом. Обратићу Ти се молитвом из нашег свакодневног, мукотрпног и пањеничког живота. Живота у коме се врло лако одричемо Христа и продајемо "вјеру за вечеру".

Бесмртни великану, помози молитви мојој да осјетимо зрачак правде Божије у овом мноштву неправде и безакоња. Данас се вјера не види у мноштву невјере, узорнике смо заборавили, па чак и замијенили неким новим идолима који на све личе само не на Србе светитеље.

Клањамо се парама, хороскопу, врачарама и гатарама свих боја, сектама, алкохолу, дроги, безбожницима. Постајемо народ ђавољи умјесто народ Божији. Услиши, премилостиви, мољење за моју браћу и сестре и освијести нас од огња страдања да засијамо као народ Бога живог. Учини да будемо достојни сљедбеници својих предака, у њиховом чојству и јунаштву, у висини њихова дуготрпљења и мудрости, у висини њихова крста и слободе. Буди наш узор јер си прије нас прошао Божију провјеру.

Светитељу бесмртни, Теби се човјекољубивом молим из земаљске плакаонице, да нађемо своју светосавску душу. Подари опрост, опрости нам подјеле наше, све наше завађености и омразе, раздоре, туге, неслоге, све што си хтио искоријенити. Благосиљај нас Твојом милостивом руком, праштај нам грешке и давај нам наду. Учврсти нам вјеру и одагнај нам бол. Ми, Твоји сљедбеници, ми морамо сами градити свој живот, на путу којим си нас Ти усмјерио и свјетлост нам даровао.

Прими, свети Саво, молитву моју, молитву раба твојега, да васкрсне хришћански живот. Учио си нас да је Србин Србин само онда код хришћански мисли и живи. Свети Саво, Родитељу и Путеводитељу, помози силом молитве Твоје, да изађемо из тунела мрака и невиђења, из бездани безбоштва. Освијести нас и поврати Богу и себи. Учини да се покајемо, отријезнимо, стијеснимо, провриједнимо, опаметимо, окадимо...

Свети Саво, Угодниче Божији, благослови дјела српског војника, његово оружје, његову борбу за крст часни и слободу златну. Оснажи га у вјери и у љубави. Даруј браниоце отачаства да своје непријатеље истином задобију и истрајном вјером побеђују. Бомбама и другим оружјем се непријатељ не побеђује, већ ражешћује.

Свети Саво, мили светитељу, који стојиш пред живим Господом, не замјери, моли Господа Исуса Христа за људе Отачаства Твојега. Закрили нас, покажи нам пут, јер Ти си живот и свјетлост свијету и са Тобом се не лута и не умире. Са Тобом се живи вјечно. Амин! ■

*Твој смјерни слуга
пукovníк Миленко ЛАЛЛОВИЋ*

ВЕРСКИ ПРАЗНИЦИ

1. – 15. фебруара

Православни

- 12. фебруар – **Света Три Јерарха**
- 14. фебруар – Свети мученик Трифун
- 15. фебруар – **Сретење Господње**

Римокатолички

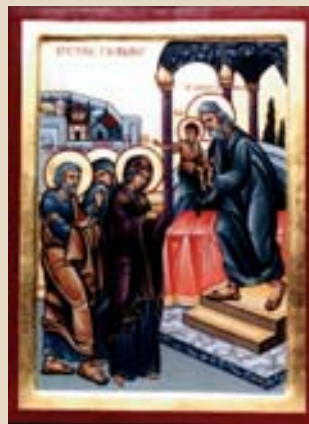
- 2. фебруар – Приказанье Господње – Свијећница
- 14. фебруар – Свети Валентин

Јеврејски

- 13. фебруар – Хамиша асар бишват

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

По старом календару Сретење Господње слави се 40. дан по Рождеству Христовом, када је Богомајка донела своје чедо у Храм јерусалимски да га, сходно закону, посвети Богу. Том приликом у Храму се појави старац Симеон који узео на руке Месију и рече: "Сад отпусти слугу Твојега, Господе, јер видјеш очи моје спасење Твоје." Још рече Симеон за Христа Младенца: "Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу."

Верски празник Сретења у српском народу је веома поштован јер поред верског има и државни и национални значај. Први српски устанак подигнут је у Орашцу на тај дан. Од 2003. године Сретење Господње слави се и као државни празник.

ПРАЗНИК ПРИРОДЕ

Хамиша асар бишват, или тубишват – једнодневни јеврејски празник променљивог датума – уведен "у време храма", ради одређивања десетине коју су Јевреји давали својим свештеницима, представља гранични дан између старе и нове године дрвећа. Данас у Израелу означава почетак пролећа. ■